

Această foaie este de două ori pe săptămână *Simbuzta* și *Miercuria*.

Prețul abonamentului pentru trei luni și jumătate sfârșit. O foaie singură 20 parale.

DÎMBOVITȚA

Foia politică și literară.

Abonajul se face în București, la *Dîmbovita* și *Miercuria* la Christ. Ioanin et C^{ia} Romanov. În distrikte la korespondenții săi. Ori ce abonament trebuie plătit îndată cu vâskrieșea.

Redactorul responsabil *Dimitrie Bolintineanu*.

PRINCIPATELE UNITE.

București.

LIBERTATEA TIPARULUI.

Libertatea cuvântului este un drept ce naște odată cu omul, ea este pentru spiritul a ceea ce este libertatea mișcării pentru corp, nația și legile amezate de oameni regăzesc căsuța și amază limitele sale.

În Societățile omenestii unde voindă zăși singur om dătează maldimilor, a ceastă libertate a cuvântului este privită ca cea mai periculoasă pentru principala potențialilor; este persecutată de toți a ceea ce are ca scop fantează rășine de a se arăta la lumina.

Când vine odată a ceastă libertate a cuvântului în vremea o societate, ea a intrat tot dăzna pe poarta ce ia desăkis nația: ori kare ar fi condițiile zăși guvernă nu poate să vază cu plăcere a ceastă libertate ce țără tot dăzna dăne sine kreația zăși opinii păsliche.

La Români, în timpul anti-reglementarilor cenzura nu a putut să existe, kăci pe atănci nu era nici presă, nici scriitorii, nici cititorii.

La înfiindarea statărilor organik, poporul Român încetase să kăzete și să skrie kăzăturile sale; reglementărilor nu prevăză nici o lege asupra presei, kăci o lege asupra tipărilor ar fi fost să fakă din libertatea tipărilor și drept ce vine de la nație; fakă alt ceva, inventă cenzura, ce dă guvernărilor dreptă absoluț de a lăsa să se tipărească, năma a ceea ce va voi el, astfel dătră drept al nației, fakă o grație ce ar veni de la guvern.

Se statărici dă o cenzură de limbă națională și de limbă streină încredindăte la streini; Generalul Kisilef dăte atănci niste instrăkții kă kăpăndere, să nu se tipărească în țară nimika împotriva moralărilor păslik, religiei și guvernărilor.

Cenzura însă își rezervă asupra scrierilor un drept atăte de absoluț în kăte stepse nu năma ideile, ci și forma; se vază korekții fakăte de cenzură asupra limbărilor și ortografiei. Acestea pentru scrierile mirene. Scrierile visericești se trimitează la cenzura mitropoliei, a ceastă cenzură kămpășă de oameni văkeri, se okăna a stepăte kăvintele noi: astfel vazătră odată într'zănel din manskrisere emite de la a ceastă cenzură ce însăși avea trebăzind să fie săpășă la cenzură, steapă vorba *Religie* și înkăzită kă lege, etc, să kăvint kă vorba religie este latină!!

Pentru kărdi de stiindă medikală praktikă erașă trimise la komitelă medikală kare de oprea tipărireă fără să de vitească, să kăvint kă poporul român ignorent înkă poate să îndeleagă răș rekomanățiile din kărdi.

Mai țărăș să Domni, a cest sistem țără kă pe țără kăte mai aspăndăse să mai îndăzindăse, dăne timp, și

dăne simțimentele celor ce guvernă; devenind kănd un obiect de persekție, kănd un instrăment al partidei ce domnea, și kăria i să tolera, să năme de libertate, a kritika kă patimă aktele partidei rivală kăci, din nefe-ricire oamenii la noi devin liberali și patrioți năma atănci kănd să să lovească în vreme un rival: se miră cineva de enerția ce arată!

Mai întăi timpii a ceastă cenzură era sălită să se aspărească să toate raportărilor, și să se săpăse voindă inflăndelor streine, nu țără să se tipărească nici o karte, nici un artikol de gazetă, în kare să ar fi aflat zăbra kiar a zănel vășelă de a zăzie kătre kătare nație streină; Kăci îndăte dăne tipărire, konsoli streină țără de la guvernă să inkiză gasetă. A ceastă pretendă ilegală, era inkărațat, kiar prin kăvintă kă nu se afla nici o lege asupra presei. o lege asupra Presei fakăte de o adănare națională ar fi inkă kălea țărălor a celor reklamații ilegale.

Instrăkțiile tipărite în No. țărăte al Dîmbovitei, sânt fakăte în epoca nefericite a imbașilor, unde și se simte inflănda împășărilor de atănci. Redaktorii sânt responsabilii, foile lor săpăse mai întăi la cenzură, și tot d'odăte dăndă să deșă o sămă de 400 galbeni kășionemint, redaktorii dăndă a țără foaia și apoi a o săpăne cenzură kare stepă de măte ori două trei nămere kă să se fakă un N^o.

Redaktorii, kă să skape de a cel ne ajășă lăsașă lok ală unde cenzura stepăse. Guvernă dă 57 și 58, de te ordin pe la tipografie să nu skoăte nici odată nici o foaie kă lok ală.

În skărt libertatea presei nu este un drept, ce vine de la nație, ci o grație ce vine de la guvern. De aici, să îndelege kădereă jurnalismărilor în Valahia: fără o lege asupra Presei venită de la adănare, jurnalere nu pot să aibă o opinie și artikolele lor mai kă drept ar fi să se săskrie de cenzor de kăte de atănci. Jurnalismă ce nu poate să aibă o opinie liberă, ce nu poate să kămbăte aktele guvernărilor, avăzările oamenilor păslich, kărdia și vidărire societății, este kă și kănd nu ar fi.

Noi nu țără a țără nici o dată de la guvernă libertatea Presei. Kăci am țără o grație nu este un drept, a cest drept se poate țără năma de la nație prin adănarea ei, și nu kă grație, ci drept al ei kă toate țără alte dreptări esăimate prin lege kă guvernă și săpășă trebă să se inkine kă zănel săveranitășă. A cest drept poate mai kărdind să-l țără guvernă de la nație de kăte kă nație de la guvernă, kăci țără guvernă kiar țără de de la grația nației. Ori kare ar fi guvernămintele țără noastre, vor rekănoășă de aici în năinte săveranitatea nații. Ne țără kărios a țără în deosibite profesii de kărdind de oameni ce aspăre la domnie promitind libertatea Presei kă grație, neapărat. Dă o reșătră: nu va fi libertate de kăzăte pe kăte timp o vom astenta kă grație de la Domn, orș țără va fi; ci năma

